

Rok 1893.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 21.)

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. lutego 1893,

o umowie, która z powodu konwersji galicyjskiego dlużu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z Wydziałem krajowym galicyjskim.

Umowę do niniejszego dołączona, która na zasadzie ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) zawarta została między c. k. Ministerstwem skarbu a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego, podaje się do wiadomości.

Według osnowy tej umowy warunek do uzyskania dobrodziejstw państwa dla pożyczki krajowej galicyjskiej czteroprocentowej, w celu wykonania konwersji galicyjskiego dlużu indemnizacyjnego zaciągniętej, w artykule II ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) oznaczony, jakoteż dalszy warunek, w artykule II tejże samej ustawy przewidziany, zostały dopełnione, przeto dobrodziejstwa państwa, ustanowione przerzeczoną ustawą dla pożyczki krajowej galicyjskiej czteroprocentowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersji galicyjskiego dlużu indemnizacyjnego, mają być w całej rozciągłości stosowane.

U m o w a,

między c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Wydziałem krajowym galicyjskim w imieniu reprezentacji krajowej autonomicznej królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego z drugiej strony, tycząca się obliczenia pomiędzy państwem a krajem Galicją, wykonać się mającego w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z powodu konwersji galicyjskiego dlużu indemnizacyjnego i wprowadzająca zmiany z tego wynikające w stosowaniu istniejących umów, tyczących się funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej (Dz. u. p. Nr. 110 i 219 z roku 1890).

1. Zobowiązania przypadające do wypłaty po dniu 31. grudnia 1892, które stosownie do zawartych na zasadzie ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110), obwieszczeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 219) ogłoszonych obu umów w sprawach funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej mają jeszcze obciążać państwo w obec kraju a kraj w obec państwa, mianowicie zaś:

a) świadczenia państwa w latach 1893 aż do 1897 włącznie z tytułu subwencji niezwrótnej w sumie 2,120.000 zł. rocznie i z tytułu stałej bezprocentowej zaliczki rządowej w sumie 325.000 zł. rocznie,

b) świadczenia kraju w latach 1899 aż do 1904 włącznie, to jest z tytułu zwrotu zaliczek rządowych w latach 1899 aż do 1901 włącznie w sumie rocznej 1,625.000 zł, tudzież z tytułu zwrotu wzmiarkowanych w artykule II ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) „nadpłat” w latach 1902 i 1903 w sumie rocznej 500.000 zł. a w r. 1904 w sumie rocznej 400.000 zł.

obliczają się wzajemnie w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1893 sposobem eskomptowym, z przyjęciem pięć od stu rocznie za stopę procentową i przy ćwierćrocznej płatności odsetek z dołu.

2. Z porównania eskomptowanych wartości ciężarów państwa i kraju, stosownie do punktu 1go umowy niniejszej obliczonych, wypada w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1893 jako ciężar państwa saldo 6,632.948 zł. 57 c. i ta reszta ciężaru państwa ma być krajowi spłacona w latach 1893 aż do 1897 włącznie w dwudziestu ratach ćwierćrocznych od dnia 1. stycznia 1893 bieżących, z góry płatnych, które obliczane być mają według tego samego sposobu oprocentowania, jaki był wzięty za podstawę do rzeczonego obliczenia eskomptowego.

3. Przeto każda z tych rat ćwierćrocznych, w latach 1893 aż do 1897 włącznie przez państwo krajowi płacić się mających wynosi 372.233 zł. 80 c. (trzysta siedmdziesiąt dwa tysiące dwieście trzydzieści złote i osmdziesiąt centów) waluty austriackiej, suma zaś rocznego świadczenia w ciągu przerzeczonego okresu na państwie ciężącą 1,488.935 zł. 20 c. (milion czterysta osmdziesiąt ośm tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych dwadzieścia centów) waluty austriackiej.

Te same, nie zwrotne świadczenia państwa, mają zająć miejsce świadczeń państwa należących się krajowi na podstawie umów dotyczących się (punkt 1 a umowy niniejszej, punkt 2 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 110) i w skutek postanowień powyższych wypłacane będą krajowi w dotyczących terminach umownych (punkt 2 umowy niniejszej).

4. Wszelkie inne, na zasadzie umów dotyczących terminów poza dzień 31. grudnia 1892 sięgające zobowiązania wzajemne państwa i kraju uchylają się i postanowienia punktów 3 aż do 7 umowy, zawartej na podstawie artykułu I. ustawy z dnia

5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110), tudzież postanowienia umowy, zawartej na podstawie artykułu II. tejże samej ustawy, które w skutek przystosowania całego jeszcze nie wyłosowanego galicyjskiego dlułu indemnizacyjnego, na dług krajowy bez gwarancyi państwa, stają się obecnie bezprzedmiotowymi, nie będą stosowane.

W szczególności uchyla się na przyszłość także obowiązek państwa ewentualnego płacenia zaliczek ze stopą procentową po pięć od stu rocznie, tudzież obowiązek kraju przedstawiania c. k. Ministerstwu skarbu preliminarów funduszu indemnizacyjnego i zamknięcie rachunkowych (punkt 5 i 7 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 110).

5. Stan czynny i bierny trzech galicyjskich funduszy indemnizacyjnych, Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa krakowskiego przejdą po wykonaniu konwersji całego galicyjskiego dlułu indemnizacyjnego (trzech obszarów administracyjnych: Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej, Wielkiego księstwa krakowskiego), do ogólnego galicyjskiego funduszu krajowego, nie przesadzając zaprowadzeniu w zakresie tego ostatniego funduszu dla nowej pożyczki krajowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersji dlułu indemnizacyjnego, administracji samodzielnej, gdyby kraj uznał takową za potrzebną.

Ze względu, że Wydział krajowy uznał już zamknięcie rachunkowe, uczynione aż do chwili oddania przez państwo, autonomicznemu zarządowi kraju, rzeczonych trzech funduszy indemnizacyjnych galicyjskich (31. marca 1891), żadne roszczenia kraju do państwa z tytułu dawniejszego zarządzania temi funduszami indemnizacyjnymi nie będą już dochodzone.

Nadto Wydział krajowy oświadcza wyraźnie, iż zaledwie kupony od obligacji i wszelkie inne zaległości całego dlułu indemnizacyjnego galicyjskiego (wszystkich trzech obszarów administracyjnych) spłaci w myśl istniejących przepisów własnymi funduszami kraju bez uciekania się do skarbu państwa, nie zrzekając się korzyści z przedawnienia dla kraju wynikających.

6. Ponieważ odsetki od pożyczki krajowej, w celu wykonania konwersji galicyjskiego dlułu indemnizacyjnego w sumie imiennej najwięcej trzydzieści milionów złotych (a względnie w ustalonej obecnie ogólnej sumie imiennej rzeczywistej 29,425,000 złotych) waluty austriackiej, uwolnione zostały od podatku dochodowego pod tym warunkiem, że kraj Galicja wynagradzać będzie skarbowi

państwa sumę podatku dochodowego, która przypadłaby od obligacyj indemnizacyjnych galicyjskich obecnie jeszcze w obiegu będących, gdyby według planu były umarzane, przeto kwoty te podatku dochodowego, które kraj ma wynagradzać, potrącane będą w terminach płatności z sum, które państwo, stosownie do punktu 3go umowy niniejszej płacić ma krajowi Galicyi.

7. Te kwoty, któreby kraj Galicya na podstawie umów dotychczasowych otrzymał od państwa na cele indemnizacyjne po dniu 31. grudnia 1892 aż do zawarcia umowy niniejszej ponad miarę świadczeń w umowie niniejszej ustanowionych, mają być niezwłocznie po dniu zawarcia umowy niniejszej z odsetkami po 5 od sta rocznie od tegoż dnia bieżącemi państwu gotówką zwrócone.

Umowa niniejsza, zawarta przez Wydział krajowy w porozumieniu z Radą przyboczną do spraw konwersji galicyjskiego dłużu indemnizacyjnego, uchwałą sejmu galicyjskiego z dnia 28. września 1892 utworzoną, podana będzie sejmowi krajowemu galicyjskiemu w najbliższym okresie kadencyjnym do wiadomości.

9. Umowa niniejsza spisana została w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami Ministra skarbu, tudzież Marszałka krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. Ministerstwie skarbu, a drugi u reprezentacji krajowej galicyjskiej.

Lwów, dnia 30. stycznia 1893.

Wiedeń, dnia 8. lutego 1893.

C. k. Minister skarbu:
Steinbach r. w.

Eustachy książę Sanguszko r. w.

Marszałek krajowy.

Antoni Jaxa-Chamiec r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Tadeusz Romanowicz r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnicą I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1893, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Nabywający odrębu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . .	16 zł.
1859 " 1868 . . .	12 "	1879 " 1888 . . .	20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . .	60 zł.		

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . .	20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . .	30 zł.		

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . .	2 zł. 30 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "		

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni**.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należytości handlowej** ($1/4$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie** wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.